

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 407/2022-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Jurajom Gavalcom, advokátom, Piešťanská 3, Trnava, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 3 Tos 67/2022 z 28. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júna 2022 domáha vyslovenia porušenia jeho základných práv zaručených čl. 17 ods. 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 8 ods. 2 a 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, jeho zrušenia a vrátenia veci všeobecnému súdu na ďalšie konanie a tiež priznania náhrady trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v trestnej veci sťažovateľa rozhodol Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) odsudzujúcim rozsudkom č. k. 4 Tk 1/2020-2501 zo 6. júla 2021, ktorým ho uznal vinným zo spáchania trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, pričom tento prvostupňový rozsudok bol v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 6 To 78/2021 z 13. januára 2022 (ďalej len „meritórne zrušujúce uznesenie“). Následne v označenej trestnej veci okresný súd uznesením č. k. 4 Tk 1/2020 z 5. apríla 2022 (ďalej len „prvostupňové väzobné uznesenie“) rozhodol o prepustení sťažovateľa z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Trestného

poriadku a nahradení jeho väzby špecifikovanými alternatívnymi opatreniami. Na základe sťažnosti prokurátora krajský súd uznesením č. k. 3 Tos 67/2022 z 28. apríla 2022 prvostupňové väzobné uznesenie okresného súdu zrušil, žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu nevyhovelo a nenahradil väzbu alternatívnym opatrením.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti predostiera tvrdenie, že o jeho väzobnej veci v opravnom stupni rozhodoval nezákonný sudca, resp. nezákonný senát, keďže tento senát nebol totožný so senátom, ktorý prejednával jeho meritórnú trestnú vec – odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd meritórnym zrušujúcim uznesením. Podľa vyjadrenia sťažovateľa zákonní sudcovia boli pre rozhodovanie jeho väzobnej veci už vybratí a nie je možné vymeniť ich bez zákonného dôvodu, pričom rozvrh práce krajského súdu uvedenú situáciu výslovne neupravuje. Všeobecný súd nemôže podľa sťažovateľa vymeniť zákonný senát, ktorý sa stal zákonným už pri prvom rozhodovaní v jeho trestnej veci (rozhodovanie o odvolaní).

4. Sťažovateľ považuje označené skutočnosti za porušenie zásady zákonného sudcu, ktoré sa premietlo do porušenia všetkých jeho označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho označených práv v dôsledku porušenia práva na zákonného sudcu, keď podľa mienky sťažovateľa o sťažnosti prokurátora podanej voči prvostupňovému väzobnému uzneseniu okresného súdu nerozhodoval totožný senát, ktorý rozhodoval o odvolaní v jeho trestnej veci.

6. Ústavný súd vo svojej stabilizovanej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že zásada zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Táto zásada je ústavnou zárukou pre každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolaní podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov „ad hoc“ (I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07). Rozhodovanie veci zákonným sudcom (aj súdom) je tak základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09, III. ÚS 212/2011). Pojem zákonného sudcu je definovaný viacerými na seba nadväzujúcimi kritériami, ktoré súčasne tvoria navzájom prepojené garancie reálneho obsahu tohto základného práva. Prvoradým účelom základného práva na zákonného sudcu vyplývajúceho z čl. 48 ods. 1 ústavy je zabrániť tomu, aby súd, ktorý má konkrétnu vec prerokovať a rozhodnúť, bol obsadený spôsobom, ktorý by sa dal označiť za svojvoľný alebo prinajmenšom za účelový. Toto základné právo je konkretizované

v procesných kódexoch, pre posudzovaný prípad v Trestnom poriadku a v predpisoch upravujúcich organizáciu súdnictva a postavenie sudcov. K týmto kritériám treba priradiť v prvom rade vecnú, funkčnú a miestnu príslušnosť súdov. Potom nasleduje obsadenie súdu, ktoré je v procesných poriadkoch a v zákone č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) vymedzené od samosudcu až po rozmanité rozhodovacie útvary (senáty) zložené z troch a viacerých sudcov. Na to nadväzuje zásada pridelenia vecí jednotlivým sudcom alebo senátom v súlade s pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce a spôsobom, ktorý určuje zákon (sp. zn. IV. ÚS 116/2011).

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že za zákonného sudcu treba považovať sudcu, ktorý spĺňa zákonom určené predpoklady na výkon sudcovskej funkcie, bol natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie k určitému súdu, jeho funkcia nezanikla a bol určený na prejednanie konkrétnej veci v súlade s rozvrhom práce súdu (sp. zn. III. ÚS 116/06).

8. Podľa § 3 ods. 3 zákona o súdoch zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4.

Podľa § 3 ods. 4 zákona o súdoch zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

Podľa § 50 ods. 2 písm. a) až c) zákona o súdoch rozvrh práce obsahuje a) určenie senátov, samosudcov, súdnych úradníkov a notárov poverených vybavovaním jednotlivých druhov vecí, ktoré došli na súd, b) zloženie senátov s uvedením predsedu senátu a ďalších sudcov; v rozvrhu práce sa tiež uvedie, ktorý z viacerých predsedov senátov určených do toho istého senátu riadi a organizuje činnosť senátu, c) určenie spôsobu zastupovania senátov, sudcov, samosudcov, predsedov senátov a súdnych úradníkov tak, aby bolo možné zabezpečiť v súlade s osobitnými zákonmi konanie a rozhodovanie v prejednávanej veci v prípade vylúčenia sudcu alebo súdneho úradníka a v prípade náhlej prekážky brániacej sudcovi alebo súdnemu úradníkovi vykonať jednotlivé úkony.

Podľa § 51 ods. 1 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí.

9. Podľa § 190 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo podľa odseku 1, predloží vec na rozhodnutie prokurátor alebo súd nadriadenému prokurátorovi alebo súdu.

10. V Rozvrhu práce krajského soudu na rok 2022 so zpracovaným dodatkom 7 (ďalej len „rozvrh práce“), teda rozvrhu práce platného v čase, keď bola prejednávaná väzobná trestná vec sťažovateľa, v časti označenej ako „SÚDNE REGISTRE ODVOLACEJ AGENDY“ v oddiele označenom ako „Súdny register trestných vecí“ je uvedené, že do súdneho registra „Tos“ sa zapisujú veci, v ktorých rozhoduje odvolací súd o sťažnostiach podaných po podaní obžaloby, a veci, v ktorých rozhoduje odvolací súd o sťažnosti proti uzneseniu senátu odvolacieho súdu, ktorým bola uložená poriadková pokuta, a o sťažnosti proti uzneseniu odvolacieho súdu o vzatí obvineného do väzby (s. 29 rozvrhu práce).

11. Z časti rozvrhu práce označenej ako „Zaradenie sudcov Krajského soudu v Trnave do kolégií“ vyplýva, že vybavovaním vecí súdneho registra Tos boli poverené tri senáty, kde jedným z nich je aj senát v zložení JUDr. Katarína Stanislavská, JUDr. Rastislav Kresl a JUDr. Ladislav Réves (3Tos; pozri s. 74 rozvrhu práce).

12. V časti rozvrhu práce označenej ako „Zásady a pravidlá zapisovania a pridelenia vecí na jednotlivých úsekoch Krajského soudu v Trnave pre rozvrh práce na rok 2022“ v jej bode 3 sa uvádza, že veci zrušené odvolacím súdom a vrátené súdu prvej inštancie a znovu predložené na rozhodnutie o odvolaní o tom istom predmete rozhodovania budú zapísané do registra tomu odvolaciemu senátu (vrátane senátu ustanoveného *ad hoc*), ktorý vec zrušil pod novou spisovou značkou. Súvislosť s pôvodnou vecou sa vyznačí v poznámke. Za *ad hoc* senát sa považuje senát v zložení, v akom vo veci rozhodol.

13. Zo skutočností uvedených v predchádzajúcom bode tohto uznesenia je zjavné, že rozvrh práce krajského soudu stanovoval z pravidla pridelenia veci jednotlivým senátom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov v zmysle § 51 ods. 1 zákona o súdoch (okrem iných výnimiek) výnimku v prípade opätovného predloženia veci na rozhodnutie o odvolaní po tom, čo na základe predchádzajúceho odvolania odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Z textu rozvrhu práce je celkom jasné, že táto výnimka sa uplatňovala v prípade predloženia odvolania, teda opravného prostriedku podaného proti meritórnemu rozhodnutiu. V prípade sťažovateľa však nešlo o predloženie odvolania, ale o predloženie sťažnosti podanej proti väzobnému rozhodnutiu. Uplatnenie tejto výnimky teda v sťažovateľovom prípade neprichádzalo do úvahy, a preto nasledovalo uplatnenie pravidla, a to pridelenie veci náhodným výberom pomocou technických prostriedkov niektorému z troch senátov, ktoré vybavovali veci zapisované do súdneho registra „Tos“ (veci, v ktorých rozhoduje odvolací súd o sťažnostiach podaných po podaní obžaloby, čo bola aj vec sťažovateľa).

14. Zo skutočností uvedených v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že argumentácia sťažovateľa, ktorú v ústavnej sťažnosti predostrel, je celkom zjavne neopodstatnená.

15. Vychádzajúc zo všetkých uvedených čiastkových záverov, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol.

16. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu